

8:1-6 Shemuel's sons are unworthy; the nation asks for a king (continued)

1. Midrash, Bamidbar Rabbah 10:5

ר' יודן אמר בשם ר' סימון לבסוף עשו תשובה, ולכך נקרא שמו "ושני" ["ומשנהו"] שנשתנו למעשים טובים. ולכך זכו לרוח הקדש, ה"ד (יואל א) "דבר ד' אשר היה אל יואל בן פתואל", זה שמואל. למה נקרא שמו 'פתואל'? שפיתה להקב"ה בתפלתו.

Rabbi Yudin cited Rabbi Simon: They ultimately repented. Therefore [Aviyah] is called "And the *sheni*," ["*mishnehu*"] for they were changed to good deeds. And therefore they merited Divine inspiration, as in Yoel 1:1, "The word of Gd to Yoel ben Petuel" – this [Petuel] is Shemuel. Why was he called "Petuel"? He persuaded [*pitah*] Gd with his prayer.

2. Abarbanel to Shemuel I 8:3

השוחד לא ילקח כי אם בסתר, ויורה ששמואל לא ידע ממנו דבר ולזה אין לו עליו אשמה... וכאשר שמע ענינם אמר לעם בתוכחתו "ובני הנם אתכם, רוצה לומר עשו בהם משפט אם חטאו ולא תסברו להם פנים בעבור כבודי:

Bribes are only taken in secret; this indicates that Shemuel knew nothing of it, and therefore he bore no guilt... And when he heard about it, he told the nation his rebuke, "And my sons, they are with you," meaning, "Perform justice upon them if they have sinned, and do not show them favour for my honour."

3. Talmud, Shabbat 56a

אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן כל האומר בני שמואל חטאו אינו אלא טועה, שנאמר "ויהי כאשר זקן שמואל ולא הלכו בניו בדרכיו" - בדרכיו הוא דלא הלכו, מיחטא נמי לא חטאו. אלא מה אני מקיים "ויטו אחרי הבצע"? שלא עשו כמעשה אביהם, שהיה שמואל הצדיק מחזר בכל מקומות ישראל ודן אותם בעריהם שנאמר "והלך מדי שנה בשנה וסבב בית אל והגלגל והמצפה ושפט את ישראל" והם לא עשו כן אלא ישבו בעריהם כדי להרבות שכר לחזניהו ולסופריהו. כתנאי: "ויטו אחרי הבצע" - רבי מאיר אומר חלקם [מעשר ראשון] שאלו בפיהם. רבי יהודה אומר מלאי [סחורה למכור עבורם] הטילו על בעלי בתים. רבי עקיבא אומר קופה יתירה של מעשר נטלו בזרוע. רבי יוסי אומר מתנות [כהונה] נטלו בזרוע.

Rabbi Shemuel bar Nachmeni cited Rabbi Yonatan: Anyone who says the sons of Shemuel sinned is only mistaken, as it says, "And when Shemuel was old, and his sons did not walk in his ways" – they did not walk in his ways, but they did not sin. Then what is the meaning of, "And they strayed after profit"? That they did not follow their father's deeds. Shemuel the Tzadik would circulate throughout Israel, judging them in their cities, as per 7:16. They did not do thus; they sat in their cities, to increase payment for their staff and scribes.

This is like a debate of Tannaim: "And they strayed after profit" – Rabbi Meir said: They asked for [the tithe] directly. Rabbi Yehudah said: They placed [the responsibility of selling] their merchandise upon the people. Rabbi Akiva said: They took an extra portion of the tithe, by force. Rabbi Yosi said: They took the gifts [of the kohanim] by force.

4. Meiri to Shabbat 56a

ומ"מ כל שמרפה ידיו מן הדין כדי שלא לחייב את העשיר או את האלם, או מי שהגיע לידו הנאה ממנו, הרי זה בכלל עול שנוא ומשוקף. א"כ מה שאמרו כאן "מלאי הטילו על בעלי בתים" כלומר פרקמטיא לעסוק בה בשבילם, עד שמתוכה היו מטים להם את הדין, אין זה התנצלות בגופו של חטא ואין לך שוחד גדול יותר הימנו

Still, anyone who weakens his hand from performing justice in order to avoid holding liable the wealthy, powerful, or those who had benefited him, is in the category of the corrupt, hated and reviled. If so, when they say, "They placed their merchandise upon the people," meaning to have the people work with their merchandise for them, to the point that they warped justice for those who did this, this is not an apology for their sin. There is no greater form of bribery than this.

5. Maharsha to Shabbat 56a

"כדי להרבות שכר לחזניהו כו'" ר"ל לחזניהו ולסופריהו שבעירן, דאילו סבבו גם הם עמו אפשר היתה הוצאתם מרובה על שכון. גם בעירם אפשר ששאלו יותר מכדי שכון לומר שאין להם פנאי מפי שיש להם עסקי עירן המוטל עליהן...

"[T]o increase payment for their staff, etc." Meaning, for their staff and scribes in their cities. Had they circulated with [the judge], their expenses may have exceeded their wages. In their own cities, too, perhaps they asked for more than the proper payment, saying that they had no time [to work] because the duties of their city were upon them.

6. Ralbag to Shemuel I 12:24, Lesson 1

הראשון הוא להודיע שראוי לשלם שידקדק בהנהגת בניו שתהיה באופן הראוי ולא יקל מזה מפני רוב טרדותו בהנהגת העם. הלא תראה מה שקרה לשמואל בעבור שלא דקדק בהנהגת בניו שתהיה לפי הראוי, וזה שזה היה סבה שסרה הממשלה מזרעו, ונמשך מזה ששאלו להם ישראל מלך שהיה סבה בסוף לגלות ישראל מעל אדמתם כמו שזכרנו...

First, it informs that one who is complete should be precise in guiding his children in the proper path, and one should not be lighter on them because of the great strain involved in leading the nation. You see what happened to Shemuel because he was not careful in leading his children properly, and this is why leadership left his children, and it led to Israel asking for a king, which caused, in the end, the exile of Israel from their land, as we have said...

7. Radak to Shemuel I 8:8

גם לך - פירוש "עמך", כלומר אעפ"י שאתה עמהם ויצאת לפנייהם במלחמותיהם והצליחו... אעפ"כ עתה מרדו בי גם עמך, לשאול להם מלך מה שלא היו צריכים, כי אין להם מלחמה...

"To you, too" – Meaning, "with you," meaning: Even though you are with them, and you went out before them in their wars and they succeeded... Even still, they have now rebelled against Me, even with you there, asking for a king which they did not need, for they had no wars...

8. Talmud, Sanhedrin 20b

רבי אליעזר אומר זקנים שבדור כהוגן שאלו שנאמר "תנה לנו מלך לשפטנו (ח:ו)", אבל עמי הארץ שבהן קלקלו שנאמר "והיינו גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו (ח:כ)".

Rabbi Eliezer said: the elders of the generation requested properly, as 8:6 says, "Give us a king to judge us." But the nation corrupted it, as it says, "And we will also be as all of the nations, and our king will judge us and go before us."

9. Tosefta, Sanhedrin 4

וכן היה ר' יהודה אומ': שלש מצוות נצטוו ישראל בביאתן לארץ - נצטוו למנות להן מלך, ולבנות להן בית הבחירה, ולהכרית זרעו של עמלק. אם כן למה נענשו בימי שמואל? אלא לפי שהקדימו עליהן.

And so Rabbi Yehudah said: Israel was commanded three mitzvot when they entered the land: To appoint a king, to build the Beit haMikdash, and to destroy the seed of Amalek. Then why were they punished in Shemuel's day? Because they brought it first upon them.

10. Rabbi Eliezer Waldenberg, Tzitz Eliezer 2:28:4

ודבריו דחוקים לפענ"ד בתרתי: ראשית למה היה להם להמתין עד שיעמידנו שמואל, הרי ר' יהודה סבר ד'שום תשים עליך מלך' היא מצות עשה... ושנית, היתכן ששמואל הנביא ימנע א"ע כל הזמן מלהעמיד להם מלך בכדי שלא יעבור הוא מגדולתו? ותו, הרי נביא שופט ומלך שני תפקידים מיוחדים לגמרי הם ואין אחד נוגע בחבירו כלל.

In my humble opinion, his words are difficult for two reasons: First: Why should they have waited for Shemuel to appoint him? Rabbi Yehudah says that "You shall place a king upon yourself" is a commandment... And second, can it be that Shemuel the Prophet would keep himself from appointing a king all this time, so that he would not lose his position? Further: Prophet/Shofeit and King are two entirely distinct roles, and they do not overlap at all.

11. Rabbeinu Nisim, Derashot haRan 11

על דעתי הוא כך, שהם רצו שעיקר המשפט במה שבין אדם לחבירו יהיה נמשך מצד המלכות, והוא אומרו (ש"א ח ד - ה) "ויתקבצו כל זקני ישראל ויבואו אל שמואל הרמתה ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה שימה לנו מלך לשפטנו ככל הגוים", ופירושו אצלי הוא כך, שהם ראו שמה שצריך לסידור המדינה, יהיה מתוקן כשימשך מצד המלכות משימשך מצד השופט, ולכן אמרו "הנה זקנת ולא תוכל לשפוט עוד", ובניך אינם ראוים שיחול בנו השפע האלקי על ידיהם, כי אינם הולכים בדרכיך, ולכן ראוי שיהיה לנו מלך, ושיהיה משפטנו על פיו, והוא אמרם "שימה לנו מלך לשפטנו ככל הגוים".

ואילו שאלו להם מלך בסתם שיאמרו "שימה לנו מלך", או שיבקשוהו לסיבת תיקון מלחמותיהם, לא ימצא להם בדבר הזה עון או חטא, אבל מצוה. אך היה חטאתם באמרם "שימה לנו מלך לשפטנו ככל הגוים", שרצו שיהיו משפטיהם נמשכים מצד המלכות, לא מצד שופטי התורה. ויורה על זה מה שכתוב אחריו (שם ו) "וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו תנה לנו מלך לשפטנו", לא אמר "כאשר אמרו תנה לנו מלך" בלבד... ומפני זה אמר ד' לשמואל "לא אותך מאסו כי אותי מאסו ממלוך עליהם" (שם ז), כי הם בוחרים בתיקון ענינם הטבעי, משיחול בהם ענין האלקי.

In my opinion it is this: They wanted basic justice between parties to come from the throne, as in Shemuel I 8:4-5, which I take to mean that they thought that national order would function best when it flowed from the throne, as opposed to from the Shofeit. Therefore they said, "You have aged and you can no longer judge," and your children are not suited to cause Divine benefit to be manifest upon us for they do not follow your ways. Therefore, it would be appropriate for us to have a king, and for our judgment to happen through him. Thus they said, "Place a king upon us to judge us, like all of the nations"...

Had they asked for a king in general, saying, "Place a king upon us," or had they asked for the sake of battle, there would have been neither guilt nor sin in this, but a mitzvah. Their sin was only in saying, "Place a king upon us to judge

us, like all of the nations," wanting their judgment to flow from the throne, not from judges of Torah. We see this in 8:6, in which it did not say, "As they said: Place a king upon us" alone... And therefore Gd said to Shemuel, "They did not reject you, but they rejected Me from reigning over them," for they chose natural running of their affairs, as opposed to Divine control.

12. Rabbi Eliezer Waldenberg, Tzitz Eliezer 2:28:4

והמנחת בכורים באופן אחד מבאר הפירוש של הקדומו לבקש... ובאופן שני מבאר לפי שביזו את שמואל, והיינו שהקדומו לבקשתם ואמרו לו אתה זקנת, שזה הראה לדעת שמאסו בו בתורת נביא ורצו להחליף את הנביא במלך, וזהו שכותב: וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו תנה לנו מלך לשפטנו, וד' ענה לו כי לא אותך מאסו כי אותי מאסו ממלך עליהם, בזה שרוצים להחליף הנהגה רוחנית בהנהגה טבעית. וזהו מקור דינו של הרמב"ם הנ"ל (הל' מלכים א:ב) שפוסק שאף שהקמת מלך מצוה, בכל זאת לא רצה הקב"ה כששאלו מלך משמואל לפי ששאלו בתרעומות ולא שאלו לקיים המצוה אלא מפני שקצו בשמואל הנביא. וההוכחה לכך בזה שהקדומו על ידם לומר אתה זקנת כנ"ל, והרמב"ם מוסיף ההוכחה לכך שכוונתם היה בזה לפגוע בשמואל וקצו בהנהגתו הרוחנית מזה שאמר לו ד', "כי לא אותך מאסו כי אותי מאסו"...

13. Radak to Shemuel I 7:13

עד אשר זקן שמואל ולא יכל לצאת ולבא לפניהם ולסבב על עריהם ולהוכיחם כמו שעשה לפני זקנתו. ולפיכך חטאו ישראל והיתה יד פלשתים עליהם. וזה היה להם הסבה אשר שאלו להם מלך ואילו לא חטאו לא היו צריכים...

8:7-9 Hashem tells Shemuel: It's not you, it's Me

14. Ralbag to Shemuel I 12:24, Lesson 3

השלישי הוא להודיע שכאשר היה בלתי אפשר לאדם שיעתיק האנשים מהבחירה רעה אשר בחרו, ראוי שישתדל לפי מה שיוכל שיסיר ממנה הרע לפי מה שאפשר לו. ולזאת הסבה זכר שכבר אמר ד' יתעלה לשמואל שישמע בקולם להמליך להם מלך, ובחר הש"י מהם היותר שלם שהיה ראוי לזאת המעלה מצד יפיו וטובו, עד שכבר נבא עם נביאים, כדי שתהיה הנהגתו להישיר העם לעבוד את ד'...

15. Rashi to Shemuel I 8:9

העד תעיד בהם - התרה בהם שתהא אימת מלכם עליהם:

8:10-18 Shemuel warns the nation about royal power

16. Talmud Sanhedrin 20b

אמר רב יהודה אמר שמואל כל האמור בפרשת מלך מלך מותר בו. רב אמר לא נאמרה פרשה זו אלא לאיים עליהם שנאמר "שום תשים עליך מלך" - שתהא אימתו עליך. כתנאי: רבי יוסי אומר כל האמור בפרשת מלך מלך מותר בו. רבי יהודה אומר לא נאמרה פרשה זו אלא כדי לאיים עליהם שנאמר "שום תשים עליך מלך" - שתהא אימתו עליך.

17. Abarbanel to Shemuel I 8:9

והרמב"ם... פסק הדין לדעת ר' יוסי. ופשט הכתובים לא יורה זה, והוא מורה באמת כי האמת כדברי ר' יהודה שאמר זה לאיים, לפי שהתורה לא זכרה דבר מזה בפרשת המלך שהוא היה המקום הראוי אליו, אבל אמרה (דברים י"ז כ') "לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל", והוא ממה שיורה שהמלך כפי הדין וכפי התורה לא היה מותר בו הדברים האלה שנאמרו בפרשת המלך כאן, ואם משה לא אמרו בתורה הנה לא ניתנה מצוה חדשה אחרי מותו... ואיך נאמר אם כן שהיה זה מצוה כוללת למלכים נתנה על ידי שמואל? וכן כתב רלב"ג שאין המלך מותר בענינים האלה, אבל זכר שמואל מה שיעשה המלך כשיתחזק על מלכותו בכח זרועו. ואני אחשוב שקרא זה 'משפט המלך' לא להגיד שהיה זה משפט ודין, אבל לפי שהם אמרו "תנה לנו מלך לשפטנו" היה התשובה "זה יהיה משפט המלך", רוצה לומר המשפט אשר יעשה לכם הוא שיגזול את כל אשר לכם. וזה להודיע שלא יעשה ביניהם המשפט אשר שאלו, אבל יקח את כל אשר להם כפי העולה על רוחו...

18. Rambam, Mishneh Torah, Hilchot Melachim 4:1-2

א: רשות יש למלך ליתן מס על העם לצרכיו או לצורך המלחמות, וקוצב לו מכס ואסור להבריה מן המכס, שיש לו לגזור שכל מי שיגנוב המכס ילקח ממונו או יהרג שנאמר "ואתם תהיו לו לעבדים", ... שכל האמור בפרשת מלך מלך זוכה בו.
ב: ושולח בכל גבול ישראל ולוקח מן העם הגבורים ואנשי חיל ועושה מהן חיל למרכבתו ובפרשיו ומעמיד מהן עומדים לפניו, ומעמיד מהן אנשים לרוץ לפניו, שנאמר "ושם לו במרכבתו ופרשיו ורצו לפני מרכבתו", ...

19. Vayikra 26:18

ואם עד אלה לא תשמעו לי וְיִסְפְּתִי לְיִסְפְּרָה אֶתְכֶם שְׁבַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם: